

SĂMÂNȚA NU VA MOȘTENI ÎMPREUNĂ CU PLEAVA

Mulțumesc, frate Demos. Ne bucurăm pentru că în dimineața aceasta suntem din nou aici și ascultăm mărturiile minunate aduse de oameni. Nădejdea noastră este că Dumnezeu va rămâne în continuare cu noi și ne va binecuvânta.

Din câte am înțeles, dacă va fi cu voia Domnului voi vorbi și în seara aceasta. Acum câteva minute i-am zis fratelui Demos: „Nu te jena. Știu că trebuie să ieșim la ora unsprezece, dar eu pierd orice noțiune a timpului când ajung aici sus, de aceea vreau să mă tragi de mânecă pe când ar trebui să închei, fiindcă atunci voi ști că este timpul să mă opresc.”

Dacă nu voi termina ce am început, voi termina deseară, iar dacă voi termina, deseară voi avea un alt text.

Înainte de a deschide Cartea, aș vrea să ne plecăm capetele și să vorbim cu Autorul ei.

Scumpule Tată ceresc, Îți mulțumim pentru adunarea aceasta și pentru ce am auzit deja. Doamne, noi avem nevoie de binecuvântare, și simțim că este bine să fim aici. Astfel, Te rog să fii cu noi și să ne ajuți, căci ne adunăm în jurul Cuvântului Tău. Noi ne-am adunat în părtășie unii cu alții și am ascultat mărturiile despre ceea ce ai făcut Tu pentru noi, iar acum vrem să mergem înapoi în Cuvânt, ca să aflăm de unde vin toate acestea, fiindcă ele sunt o confirmare a ceea ce simțim și vedem că se întâmplă astăzi. Te rugăm să ne dăruiești aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Ca slujitor al Lui, eu sunt obligat să transmit un Mesaj, dar de multe ori am fost

Înțeles greșit, și poate voi fi și în continuare. Dar eu nu spun aceste lucruri doar ca să mă deosebesc de ceilalți, ci o fac cu toată sinceritatea și pentru că așa cred că este corect. Fiecare are dreptul să-și exprime propria părere, acesta fiind motivul pentru care sunt și eu printre voi.

Am vorbit cu fratele Shakarian despre numerele de rugăciune și despre ceea ce L-am văzut pe Duhul Sfânt făcând și mă gândesc că toți sunteți conștienți că eu nu puteam face lucrurile acelea, ci este doar o mică parte din lucrarea Lui. Aș fi vrut să puteți fi și în alte locuri, ca să vedeți felul în care descoperă El lucrurile care se vor întâmpla... Adevărul este că voi sunteți cei care le provocați prin credința în Dumnezeu.

Dar dacă nu-l credeți pe Dumnezeu, amintiți-vă că El spune totul cât se poate de corect de pe platformă. Dacă sunteți în păcat, El vă spune aceasta; vă spune lucrurile rele pe care le-ați făcut și ce nu ar fi trebuit să faceți. Desigur, oamenii nu scriu nimic despre păcatele lor pe numerele de rugăciune; și o femeie nu scrie că ea a trăit cu un bărbat sau ceva de felul acesta, dar Duhul Sfânt le descoperă oricum. Înțelegeți? În felul acesta intervine Supranaturalul, prieteni, și pentru că nu suntem prea mulți în dimineața aceasta, vă spun sincer și plin de respect, că ceea ce văd mă uimește atât de tare, încât uneori îmi vine să strig. De multe ori plec undeva pe munte, iar acolo primesc din partea lui Dumnezeu descoperiri pe care le aduc și le dau la oameni. Eu nu vreau să fiu deosebit de ceilalți oameni, dar trebuie să fiu sincer față de Dumnezeu și să transmit Mesajul Său mai departe.

Dacă va fi cu voia Domnului, peste câteva zile ne pregătim să mergem într-un tur peste ocean și desigur, vom avea nevoie de rugăciunile voastre.

Voi sunteți foarte amabili chiar dacă am uitat de timp și tot vorbesc. Aș vrea să-l salut pe fratele Shakarian, pe acești slujitori minunați care se află pe platformă și pe toți prietenii lui Isus Hristos, ca o Rudenie apropiată cu voi, în care am fost salvați prin cruce și făcuți frați și surori.

Cu ajutorul Domnului, în dimineața aceasta aş vrea să mă opresc la cartea Galatenilor, de unde voi citi câteva versete.

Aseară am auzit mesajul fratelui Bredsen, care a vorbit în limbi chiar aici pe platformă. Eu am fost foarte impresionat deoarece ştiam că Mesajul este adevărat, dar mai ales pentru că am o educație limitată. Vedeți, eu nu pot face lucrurile pe care au fost chemați să le facă alții, așa cum nici voi nu puteți face lucrurile pe care sunt chemat să le fac eu, dar sunt sigur că dacă vom sta cu toții înaintea lui Dumnezeu, împreună putem face Mesajul cunoscut.

Când fratele a adus acea mărturie aseară și Duhul Sfânt a vorbit în limbi, iar cineva din audiență a adus tălmăcirea, eu am avut tot respectul, deoarece ştiam din Biblie că Acela este Duhul lui Dumnezeu care ne aduce ceva. El a vorbit despre ploaia timpurie și târzie, ceea ce mi-a dat un gând.

Fratele Bonham mi-a dat un pachet mic și ceva prăjituri, și mi-a zis: „Acesta este un dar de iubire din partea oamenilor”. Voi nu trebuie să faceți aceasta, pentru că nu de aceea am venit aici. Scopul meu este altul, dar dacă mi le-ați dat, nu pot să le mai înapoiez, așa că le voi folosi pentru cheltuielile de care am nevoie în lucrarea pe care o voi face peste ocean, fiindcă nu am nici un sponsor acolo unde merg.

Este ciudat faptul că bisericile de acolo nu vor să mă lase să intru în Țară, dar voi merge ca vânător, pentru că așa vrea Domnul meu. El mi-a pus pe inimă să merg, dar trebuie s-o fac deghizat. Vedeți? Ei au niște idei ciudate și au spus că mă lasă să merg ca predicator numai dacă semnez niște hârtii prin care sunt de acord cu ceea ce cred ei, și spun că celălalt grup este greșit. Vedeți?

Eu nu pot fi de acord cu așa ceva, deoarece tot timpul am încercat să stau între oameni, în afara organizațiilor și a diferențelor dintre ele, exact cum a spus Duhul lui Dumnezeu în dimineața aceasta, pentru că noi nu suntem o confesiune, ci aparținem Familiei Lui. Voi nu puteți adera la familia Branham ca să aparțineți de

ea, ci trebuie să fiți născuți un Branham, acest lucru fiind valabil și duhovnicește.

Acum vom citi din **Galateni 4.27-31**:

„Fiindcă este scris: „Bucură-te, steapo, care nu naști deloc! Izbucnește de bucurie și strigă, tu, care nu ești în durerile nașterii! Căci copiii celei părăsite vor fi în număr mai mare decât copiii celei cu bărbat.”

Și voi, fraților, ca și Isaac, voi sunteți copiii făgăduinței.

Și, cum s-a întâmplat atunci, că cel ce se născuse în chip firesc prigonea pe cel ce se născuse prin Duhul, tot așa se întâmplă și acum.

Dar ce zice Scriptura? „Izgonește pe roabă și pe fiul ei; căci fiul roabei nu va moșteni împreună cu fiul femeii slobode.”

De aceea, fraților, noi nu suntem copiii celei roabe, ci ai femeii slobode. Hristos ne-a izbăvit ca să fim slobodi.” Fie ca Domnul să adauge binecuvântările Sale la Cuvântul Său scump.

Mi-am notat aici câteva versete și câteva gânduri, deoarece după ce am trecut de două ori de vârsta de douăzeci și cinci de ani, nu mi le mai amintesc așa de bine. Acest Ford vechi are deja multe mile la bord. Totuși, câtă vreme mă mai pot mișca, vreau să fac totul spre gloria Celui care m-a salvat.

Poate vi se pare ciudat, și pentru o gândire intelectuală ar putea fi în întregime încurcate, dar ele sunt o completare a slujbei la care sunt chemat. Pentru mine, chiar și cel mai neînsemnat lucru este un semn, așa că stau, îl urmăresc cum se mișcă și iau aminte la tot ce se petrece. Așa îmi iau uneori mesajul: Îl urmăresc pe

Duhul cum se mișcă și văd ce spune.

Desigur, voi ați observat că uneori, înainte de începerea serviciului de vindecare, stau pe platformă sau undeva în spate și Îl urmăresc deoarece simt cum se mișcă Duhul și știu deja ce problemă are persoana spre care se îndreaptă. Vedeți? Dacă-L vezi cum Se mișcă dintr-o parte în alta, poți să-L înțelegi încă înainte de a urca pe platformă.

Uneori, se întâmplă că înainte de a merge la o întâlnire, de fapt s-a întâmplat și înainte de a veni în California, stau jos și le spun celor care merg cu mine: „Când vom ajunge acolo se va întâmpla așa și așa, și va fi așa și pe dincolo.” Vedeți? Fiind Duhul lui Dumnezeu, Cel ce este veșnic, cunoaște toate lucrurile de la început.

În dimineața aceasta, fratele Jewel Rose, care este un prieten și un frate scump, a citit acei Psalmi și a despicat problema, așa cum este despicată coada rândunicii, spunând: „Vreau să văd ce fel de sămânță este în voi!” iar seară, Duhul Sfânt a spus că „Ploaia timpurile și cea târzie vor cădea în zilele din urmă.” Vedeți? Duhul vorbește, cum a făcut-o prin acești predicatori, așa că tot ce trebuie să faci tu, este să observi și să iei aminte la ce se spune.

În dimineața aceasta voi vorbi despre tema: **„Sămânța nu va fi moștenitoare cu pleava,”** care este un subiect foarte ciudat. Citind textul din Galateni 4.27-31, ajungem la concluzia că Pavel vorbește despre sămânța firească a lui Avraam, despre cei doi fii ai săi; iar eu mă voi folosi de acest lucru ca să fiu sigur că nu veți scăpa ceea ce vreau să vă spun. Dacă nu voi reuși să mă încadrez în timpul alocat mie, voi continua deseară fiindcă aș vrea să vă învăț ca într-o școală duminicală, ca să înțelegeți cât se poate de bine.

Dacă se întâmplă să nu fiți de acord cu mine, faceți cum am făcut eu seară, când câteva surori dragi de aici mi-au făcut o plăcintă cu cireșe. În timp ce stăteam în camera de hotel și mâncam plăcinta, am dat peste un sâmbure, dar am continuat

să mănânc plăcinta. Am pus sâmburele deoparte și am continuat să mănânc, ceea ce cred că este corect.

În textul citit, Pavel vorbește despre cei doi fii ai lui Avraam: unul fiind de la Sara, iar celălalt de la Agar. Scriptura spune că Dumnezeu nu Se descoperă niciodată în doi, ci în trei; El Se descoperă întotdeauna în trei.

Matematica Bibliei este desăvârșită: Dumnezeu Se descoperă perfect în trei, este desăvârșit în șapte și așa mai departe. Vedeți? Astfel, Matematica Lui nu greșeste niciodată.

Noi vedem că Avraam a avut doi fii, dar noi nu putem fi moștenitori prin niciunul dintre ei, însă Cuvântul spune: *„Și, dacă sunteți ai lui Hristos, sunteți „sămânța” lui Avraam, moștenitori prin făgăduință.”* (Galateni 3.29). De aceea Avraam trebuia să aibă un alt Fiu.

Noi știm că primul fiu al lui Avraam a venit prin Agar, iar cel de-al doilea prin Sara, dar Avraam a avut un al treilea Fiu, iar acesta a fost Isus. Poate vi se pare ciudat, dar chiar despre aceasta vrem să vorbim în continuare. Așa cum am spus deja, Dumnezeu Se descoperă desăvârșit pe Sine în trei, iar dorința mea este să mă fac bine înțeles tuturor, mai ales teologilor, ca să vedeți că totul este întocmai cum mi s-a descoperit.

La început, Dumnezeu era singur, era Cel veșnic. Atunci nici nu era Dumnezeu, pentru că „Dumnezeu” înseamnă „Cel ce primește închinare.” Cred că știți cu toții că Logosul, Cuvântul care a ieșit de la Dumnezeu, este Îngerul Domnului sau Cuvântul Domnului, care a condus Israelul prin pustie; Îngerul Legământului. Apoi, Logosul, Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit între noi, așa cum citim în Ioan 1.1și14: *„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.”* Și după ce El Și-a dat Viața pentru noi, Duhul Lui vine înapoi peste noi, pentru că El a spus: *„În ziua aceea, veți ști că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteți în Mine și că Eu sunt în voi.”*

(Ioan 14.20).

Vedeți, tot timpul este același Dumnezeu manifestându-Se pe Sine Însuși și lucrând prin diferite epoci. Astfel, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, sunt de fapt descoperirea aceluiși singur Dumnezeu lucrând în trei atribute. De fapt și noi, Biserica Sa, suntem un atribut al gândurilor Sale avute încă înainte de întemeierea lumii, înainte să aibă o Biserică. Astfel, cei ce sunt în Hristos, au fost în Hristos de la început; ei au fost gândurile Lui, iar gândurile Lui sunt atributele Lui.

Aici începe sămânța, în promisiune. Prima sămânță a lui Avraam, Ismael, a venit la suprafață din pricina îndoielii, și așa vrea să vă arăt cele trei etape de creștere ale Seminței despre care vom vorbi, a grâului, care nu este moștenitoare cu pleava.

Mai întâi, Dumnezeu i-a dat făgăduința lui Adam, dar acea făgăduință era condiționată: „Dacă nu vei face așa, se va întâmpla aceasta și cealaltă!”

Dar atunci când a făcut legământul cu Avraam, acela a fost necondiționat: „Eu am făcut deja totul!” Înțelegeți? Tot ce a făcut El pentru Avraam și făgăduința pe care i-a dat-o, au fost necondiționate. Și dacă Avraam a primit această făgăduință, ne aparține și nouă. De aceea trebuie să fim Sămânța lui, fiindcă este scris că *„făgăduințele au fost făcute „lui Avraam și seminței lui după el.” Nu zice: „și semințelor” (ca și cum ar fi vorba de mai multe), ci seminței lui după el.”* (Galateni 3.16).

Sara s-a îndoit de făgăduință și i-a zis lui Avraam s-o ia de soție pe egipteanca Agar, o femeie tânără care era roaba ei, deoarece se gândea că în felul acesta, Dumnezeu va putea aduce la suprafață sămânța promisă.

Vedeți? Așa cum am spus și aseară, orice deviere de la planul original al lui Dumnezeu, va arunca totul afară din ordine. Noi nu ne putem mișca de la Cuvântul original... Aseară sau alaltăseară am vorbit despre Balaam, care a avut răspunsul

clar și direct al lui Dumnezeu: „Nu te duce cu oamenii aceia!” Dumnezeu are o voie îngăduită, iar dacă vreți, voi puteți lucra în acea voie îngăduită, fiindcă El îți va respecta dorința chiar dacă nu este voia Lui desăvârșită. Totuși, ar trebui să luptați întotdeauna să fiți în voia Lui desăvârșită și nu în cea îngăduită, pentru că Împărăția lui Dumnezeu este zidită pe voia Sa desăvârșită, nu pe voia Sa îngăduită. Acea trebuie să vină înapoi la voia Lui desăvârșită.

Noi vedem că după ce Dumnezeu i-a dat lui Avraam făgăduința și i-a spus că va primi prin Sara un copil și că toate familiile pământului vor fi binecuvântate în el, ea s-a îndoit. Vă rog să observați că îndoiala nu a venit niciodată prin Avraam, ci prin femeie, prin Sara. Ea a fost cea care s-a îndoit și a zis: „la-o pe Agar.” Avraam nu a vrut să facă aceasta, dar Dumnezeu i-a zis să meargă înainte și s-o facă. Astfel, el a intrat la ea, îndoindu-se puțin. Când s-au născut copiii, Isaac, fiul femeii slobode, nu putea moșteni împreună cu Ismael, care era fiul femeii roabe. Înțelegeți?

Aceasta este ceea ce încearcă să ne spună Pavel aici. Atunci când un lucru nu este crezut în întregime, aduce doar un anumit lucru de la Dumnezeu, doar o măsură din El, dar acesta nu poate moșteni împreună cu ordinea originală a lui Dumnezeu. Înțelegeți? Nu poate fi moștenitor.

Nu știu cât vom mai fi împreună, de aceea sunt atât de tare pe poziție; și m-am gândit că astăzi este momentul potrivit să spun tot ce gândesc și cred că Dumnezeu mă va ajuta să vă arăt de ce condamn cu atâta îndârjire religia organizată. Vedeți? Organizația nu poate fi moștenitoare împreună cu Planul original al lui Dumnezeu, pentru că ea nu este de la Dumnezeu, ci vine de la oameni. Prima biserică organizată din lume, a fost Biserica Romano-catolică din Roma, care s-a organizat la Niceea, iar în Apocalipsa 17 scrie că ea este o curvă și că toate fiicele ei sunt curve. Curva este o femeie care nu este credincioasă bărbatului ei. Același lucru se întâmplă cu biserica atunci când se organizează: devine un sistem organizat de oameni, care separă frățietatea. Noi am încercat să organizăm toate bisericile împreună, dar un asemenea plan nu merge și nu va merge niciodată. De ce? Pentru că acest Consiliul Mondial al Bisericilor este în afara Planului lui Dumnezeu.

Voi ziceți: „Cine ești tu, un individ fără educație, care nu știi nici gramatica, să judeci aceste lucruri?” Aici nu este vorba despre educația mea, ci despre Cuvântul lui Dumnezeu. Înțelegeți?

Legitimarea pe care o vedeți în slujba mea, nu vine de la mine, nu sunt eu, ci este Dumnezeu care încearcă să vă arate că acesta este Adevărul. Ar putea avea Dumnezeu legătură cu o minciună? Departe de mine să slujesc un Dumnezeu care ar binecuvânta o minciună! Dar El binecuvântează și onorează numai Adevărul.

Deci, Ismael nu putea să moștenească împreună cu Isaac, fiindcă a venit prin îndoială, prin punerea făgăduinței sub semnul întrebării. El era tot sămânța lui Avraam, dar se născuse prin voia îngăduită a lui Dumnezeu și nu prin cea desăvârșită. Aș putea sta mult aici, dar nădăjduiesc că Duhul Sfânt vă va arăta aceste lucruri corect, așa cum trebuie să fie.

Și dacă Isaac nu a putut moșteni împreună cu Ismael, pentru că voia originală și desăvârșită a lui Dumnezeu a fost înlocuită cu voia Sa îngăduită, înseamnă că nici Biserica duhovnicească de astăzi nu va fi moștenitoare împreună cu denominațiunile. Firește, confesiunile au fost binecuvântate de Dumnezeu la fel ca Ismael, dar Biserica duhovnicească nu va moșteni împreună cu celelalte. Așa este, pentru că din ele (din biserica firească), vor ieși afară cei aleși, Mireasa lui Hristos.

Ceea ce mă îngrijorează în ceasul acesta este faptul că văd cum toate aceste confesiuni aleargă după revărsarea Duhului sau ploaia târzie, cum o numim noi. Știați că Isus a spus că atunci când se va întâmpla acest lucru, va fi sfârșitul? Fecioarele înțelepte nu vor moșteni cu fecioarele neînțelepte... Fecioara neînțeleaptă era tot fecioară, dar îi lipsea Untdelemnul, iar în timpul cât s-a dus să își cumpere, a venit Mirele. Vedeți? Ea a fost lăsată afară în timp ce încerca să-și cumpere Untdelemn. Înțelegeți? Aș vrea ca acest lucru să pătrundă adânc în inimile voastre; și cred că ați înțeles cu toții că cei duhovnicești nu pot moșteni împreună cu cei firești.

De aceea, Răpirea este pentru Mireasă, pentru fecioara înțeleaptă, cei chemați afară, cei rânduiți mai dinainte, cei aleși! Mulți oameni cred că Dumnezeu Își conduce lucrarea la voia întâmplării, dar nu este adevărat, pentru că El a știut încă înainte de facerea lumii cine va fi salvat și cine nu va fi salvat. Cum? Prin cunoștința Sa mai dinainte. El a văzut fiecare mădular și a scris fiecare nume în Cartea Vieții Mielului, încă înainte ca să înceapă Biserica, iar Isus a venit să-i caute și să-i salveze pe cei ce erau scriși în Carte. Cartea Răscumpărării a fost pierdută de Adam, dar El a venit și a plătit prețul, iar când a făcut aceasta, a răscumpărat toate numele scrise în acea Carte; El ne-a răscumpărat.

Voi recunoașteți cu toții că este Ceva care vă atrage, de aceea ați ieșit din toate aceste organizații și din alte locuri și ați venit aici. Este la fel ca în istorioara despre vulturul care a fost clocit de găină. Vedeți? Tu ți-ai dat seama că ești diferit și că biserica în care erai nu te putea satisface. Apoi ai auzit Ceva diferit, un strigăt, și ai înțeles că ai fost născut ca să-L urmezi, că ești parte din Acela și că ți se potrivește ca o mânășă. De aceea ne-am adunat în dimineața aceasta aici: pentru că avem ceva în comun, sau cum spunea bătrâna mea mamă din Sud, pentru că „păsările cu același penaj stau împreună.”

Ciorile și porumbeii nu au nimic în comun și hrana lor este diferită, chiar dacă cioara poate cloți un ou de porumbel. Corect. Depinde de ceea ce era de la început. S-ar putea ca o cioară să îngrijească un porumbel, dar în final el își găsește perechea.

Același lucru se întâmplă și cu Biserica de astăzi, pentru că Isus este Cuvântul, Mirele, iar Mireasa este o parte din Mire. De aceea, Cuvântul care se împlinește astăzi este aceeași parte a Cuvântului, aceeași experiență, aceeași Viață.

La început, înainte ca Dumnezeu să-l separe pe om, el era ambele. Deci, la început, Adam era duh. *„Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.”* Apoi, în Geneza 2 *„l-a făcut pe om din țărâna pământului.”* Omul a fost creat în chipul lui Dumnezeu (Dumnezeu este Duh), adică era un om duh. Apoi, când l-a făcut din

țărâna pământului, a scos din el partea feminină, un simbol al Miresei. El nu a făcut-o pe femeie o altă ființă, ci a luat o coastă din Adam, care era creația originală, și astfel a scos din el duhul feminin, lăsând în el numai duhul masculin. De aceea, ea era parte din duhul lui, parte din trupul lui; carne din carnea lui, os din oasele lui; Cuvânt din Cuvântul Lui, Viață din Viața Lui, și așa este Mireasa lui Hristos!

De aceea, întâi trebuie să vină Răpirea Seminței împărătești, în timp ce ceilalți morți nu vor trăi timp o mie de ani; apoi sunt aduși sus la judecata din fața Tronului alb. Înțelegeți? Pentru Sămânța împărătească sau Sămânța hotărâtă mai dinainte a lui Avraam, nu există judecată. Ascultați ce scrie în sfântul Ioan 5.24: *„Adevărat, adevărat vă spun că cine ascultă Cuvântul Meu și crede în Cel ce M-a trimis are viața veșnică.”*

Cât de diferită este aceasta față de multe dintre învățăturile noastre teologice? De exemplu, dacă merg afară și îl întreb pe un bețiv: „Crezi?”, el îmi va răspunde: „Sigur că da.” Apoi îl întreb pe un curvar: „Tu crezi?” „Sigur că cred.”

„Aseară ai fost la adunare și ai ascultat Cuvântul?”

„Da.”

„Și îl crezi?”

„Sigur.” Vedeți? El numai o spune.

Dar tălmăcirea originală a acestui verset este: *„...cine **înțelege** Cuvântul Meu și crede în Cel ce M-a trimis...”* Deci: Isus Se face cunoscut doar la „cine înțelege.” Și tot El a spus că *„Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu l-a atras Tatăl, care M-a trimis.”* *„Și toți acei pe care Mi i-a dat Tatăl, vor veni.”* *„Oile Mele, porumbeii Mei,*

ascultă Glasul Meu și vin după Mine. Ele nu merg deloc după un străin." (Ioan 6.44+37; 10.27+5). Ce este Glasul lui Dumnezeu? Cuvântul lui Dumnezeu. Ce altceva este glasul unui om decât cuvântul lui? Și ce spune Cuvântul lui Dumnezeu? Că ei **vor asculta**, adică **vor înțelege** Cuvântul lui Dumnezeu.

După cum am văzut, sămânța naturală a fost numai un purtător al Seminței adevărate, cum este tulpina, spicul și pleava pentru bobul de grâu. Mai întâi a venit Ismael, apoi Isaac, iar în final a venit Sămânța adevărată. Cele trei stadii ale seminței ne arată adevărata poză pe care aș vrea s-o observați împreună cu mine în această dimineață. Noi o vedem aici.

Pentru că nu am educație și nicio gramatică bună, trebuie să iau ceea ce văd în natură, ca să aduc un tablou al lucrurilor spirituale care mi-au fost făcute cunoscute.

De altfel, Dumnezeu se folosește întotdeauna de lucrurile naturale pentru a le descoperi pe cele spirituale așa că, și dacă n-aș fi avut Biblia, tot aș fi știut că creștinismul este adevărat, deoarece tot pământul se învâрте în jurul morții, îngropării și învierii. Natura lucrează moarte, îngropare și înviere.

Uitați-vă cum seva copacului aduce mai întâi frunza, apoi floarea și fructul, iar toamna se întoarce în pământ, unde stă în timpul iernii reci, apoi primăvara vine din nou la suprafață cu o viață nouă, mărturisind că există o viață, o moarte și o înviere.

Soarele răsare dimineața și este slab asemenea unui copil nou-născut, foarte slab. Pe la ora șapte sau opt dimineața merge la școală; la zece sau unsprezece pleacă la facultate, iar între ora unsprezece și trei, strălucește cu toată puterea, pentru ca după ora trei, strălucirea lui să slăbească, până când seara coboară spre asfințit, asemenea unui om bătrân. Dar apusul este sfârșitul lui? Este moartea lui? Nu, pentru că în dimineața următoare răsare din nou. Înțelegeți?

Toată natura mărturisește că această Biblie este adevărată. Aceasta este ceea ce încerc să vă arăt în dimineața aceasta prin natură, un șablon perfect al Cuvântului lui Dumnezeu, pentru că natura este lucrarea lui Dumnezeu.

Știința cunoaște mecanica și legile naturii, dar nu știe ce este natura și nu cunoaște Viața ei. Viața naturii este Dumnezeu, ceea ce înseamnă că mecanica fără Dinamică este moartă, nu folosește la nimic.

Priviți paiul, spicul și pleava. Agar simbolizează paiul, prima viață care a început în promisiune. Sara simbolizează spicul sau polenul și vine în spic, iar fecioara Maria este cea care a adus la suprafață adevărata Sămânță duhovnicească, să rodească bobul adevărat. Agar și Sara au conceput prin fire, dar fecioara Maria a conceput prin puterea Cuvântului lui Dumnezeu făgăduit, prin nașterea din fecioară, și a adus pe lume Sămânța originală. Paiul, Agar, a doua soție, a lucrat prin îndoiala în făgăduință.

Nădărduiesc că veți putea vedea aceasta cu ajutorul Domnului. Voi nu aveți voie să vă îndoțiți nici un pic de Cuvânt, ci trebuie să-L luați exact așa cum este. El nu are nevoie de interpretare. Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu și nu are nevoie de nici o interpretare omenească. Dumnezeu nu are nevoie de nici o școală de-a noastră ca să-l interpreteze Cuvântul, pentru că El Îl interpretează singur, prin faptul că Îl dovedește și Îl face viu. Astfel, când Dumnezeu a spus: „*Să fie lumină*”, a fost lumină, ceea ce nu mai avea nevoie de nici o interpretare. Atunci când a spus: „*Fecioara va rămâne însărcinată*”, ea a rămas însărcinată, ceea ce nu mai avea nevoie de nicio interpretare.

Noi nu avem nevoie de seminare și de alte lucruri care îi fac pe oameni să spună: „Ei bine, noi avem interpretarea. Noi avem interpretarea”, pentru că Dumnezeu Își interpretează singur Cuvântul.

El nu are nevoie de nimeni să-L tălmăcească pentru El, pentru că a spus cum se va întâmpla și se întâmplă întocmai. El a spus că în zilele din urmă va turna din Duhul

Lui și a făcut-o. Nu contează ce spun denomițațiunile, El a făcut-o pentru că așa a promis. Deci, Dumnezeu nu are nevoie de nicio interpretare, pentru că este propriul Său Interpret.

Poate că lucrările pe care le vedeți vi se par ciudate, dar amintiți-vă că și lucrările care se petreceau cu treizeci sau patruzeci de ani în urmă în mijlocul vostru, al pentecostalilor, păreau la fel de ciudate pentru biserica metodistă și baptistă de atunci, la fel ca Aceasta astăzi. Dar acum Îl aflați în Cuvânt, pentru că eu încerc să vă arăt că este biblic, așa cum ați încercat și voi să le arătați lor. Interpretarea lui Dumnezeu este atunci când El confirmă ceea ce a spus în Cuvânt. Acesta este motivul pentru care nu aveți nevoie de interpretarea nimănui.

Amintiți-vă că voi nu puteți scoate niciun Cuvânt din această Carte, pentru că așa a spus Isus la încheierea Ei. Un singur Cuvânt interpretat greșit, a cauzat toate bolile și moartea pe care le-am avut cândva. Atunci cum am putea să ne mulțumim cu orice altceva decât cu acest Cuvânt desăvârșit în întregime, mai ales când știm că un singur lucru mic care s-a ridicat împotriva Lui, a cauzat tot haosul, suferința, sângerarea și moartea singurului Său Fiu, ca să ne împace cu El?

Voi ziceți: „Bine, dar aceasta s-a întâmplat în Geneza, frate Branham!” Eu nu am simțit aceasta.

Dar lăsați-mă să vă spun ce scrie în Apocalipsa, ultima parte a acestei Cărți: *„Oricine scoate ceva din cuvintele cărții acestei profeții, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții și din cetatea sfântă, scrise în cartea aceasta.”* (Apocalipsa 22.19).

Aici sunt din nou cei trei martori: Geneza, Noul Testament și ziua de astăzi. Isus a spus la mijlocul Cărții: *„Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”* (Matei 4.4). Cineva zice: „Păi, nu aceasta a vrut să spună.”

El vorbea cu teologi, cu preoți care se trăgeau dintr-o întreagă linie de preoți, pentru că stră-stră-bunicii lor au fost tot preoți, iar sucirea unui singur Cuvânt din Scriptură ar fi însemnat condamnarea la o moarte sigură. Dacă ar fi scos un singur Cuvânt de la locul Lui, ar fi fost omorâți cu pietre. Dar cu toate acestea, ei aveau o interpretare greșită a Cuvântului, așa că atunci când Dumnezeu a făgăduit că Îl va trimite pe Mesia așa cum a hotărât El, ei au pregătit anumite scutece în care să-L învelească.

Lăsați-mă să spun ceva: La fel se întâmplă și acum, ei nu-L primesc! El nu este în scutecele denominaționale și nici cele intelectuale, ci este în scutecele puterii, învierii și descoperirii lui Hristos cel înviat, așa cum a făgăduit Dumnezeu și nu în scutecele gândurilor oamenilor despre El.

Acum vedeți cum o mică deviere a făcut ca primul copil să vină prin Agar, prin femeie, și nu prin Avraam? Avraam nu a vrut să facă aceasta, dar Dumnezeu l-a lăsat s-o facă, exact cum s-a întâmplat cu Balaam, pe care l-a lăsat să meargă înainte. Deci, o mică deviere l-a adus la suprafață pe Ismael, un om sălbatic și nesupus care trăia din vânat, acest lucru rămânând așa până astăzi.

Apoi, Sara, femeia slobodă, spicul sau polenul, adevărata soție a făgăduinței, a rodit un gentleman din care s-a născut o națiune făgăduită.

Dar Maria a adus pe lume făgăduința lui Dumnezeu, iar acest lucru s-a întâmplat fără fire. Ea a primit Fiul făgăduit prin Cuvântul lui Dumnezeu, deoarece nu s-a îndoit, ca Sara, ci a spus: *„Iată, roaba Domnului; facă-mi-se după cuvintele tale!”* (Luca 1.38). Vedeți? Ea a născut Sămânța originală, nu o pleavă, El fiind Cuvântul pe care L-au crezut atât ea cât și Avraam.

Maria nu a fost Sămânța, ci doar purtătoarea ei, învelișul, în timp ce Sara și Agar au fost și ele purtătoare ale vieții, dar numai a seminței naturale. Să nu încercați s-o faceți pe Maria egală cu Dumnezeu, cum o fac unii, pentru că ea nu este egală cu El! Nu, nu! Ea este numai o purtătoare a Seminței, la fel ca celelalte două femei.

Maria nu a fost ea însăși Sămânța, dar prin faptul că a crezut Cuvântul lui Dumnezeu, a adus mai mult din chipul real al Cuvântului, pentru că El era Cuvântul. Observați cât de aproape era Maria de adevăr, dar ea corespunde cu pleava care înfășoară bobul și îl protejează până când se coace, se maturizează și este în stare să meargă singur. Vedeți? Ea nu era Sămânța, Sămânța era în pântecele ei. Nu ea a produs Sămânța; Sămânța era Dumnezeu.

Mulți oameni sunt de părere că noi am fost salvați prin sânge evreiesc, în timp ce alții spun: „Ba nu! Noi am primit salvarea de pe linia neamurilor din cauză că Rahav și moabita Rut erau dintre neamuri.” Niciuna din aceste păreri nu este adevărată, pentru că El nu a fost nici evreu, nici dintre neamuri, ci era Dumnezeu, Logosul, Cuvântul ieșit de la Dumnezeu.

La început, când Duhul lui Dumnezeu Se plimba pe deasupra Pământului și a creat apele și viețuitoarele din ele, Dumnezeu a zis: „Să fie”, și a ieșit Logosul, care este Cuvântul, pentru că toate acestea au fost de la început în Logos, care este Cuvântul întreg al lui Dumnezeu, Biblia pentru fiecare epocă. Și în timp ce Logosul a început să sufle asupra Pământului, a venit la suprafață viața marină, păsările și animalele, iar în final, a venit în reprezentare ceva ca Cel care le-a urzit, ca Dumnezeu, un om chiar în chipul lui Dumnezeu.

Omul acela a căzut așa cum trebuie să cadă sămânța, dar imediat după cădere, Dumnezeu a început să zămislească și i-a adus la suprafață pe Enoh, pe Ilie, pe Moise, a adus un profet după altul încercând să restaureze din nou chipul acela, iar la urmă, a venit chipul original al lui Dumnezeu Însuși, Logosul făcut trup pentru a locui printre noi.

Același Logos are acum o parte, o Mireasă; același Logos, acest Cuvânt care nu poate fi falsificat, clocește astăzi peste biserici, încercând să aducă Cuvântul înapoi la manifestarea Lui deplină. Profetii și biserica confesională au fost purtătorii acelei Semințe, dar observați, pleava se strânge și ține Sămânța înăuntru, apoi El o părăsește.

Isus a fost Dumnezeu, Logosul Însuși. El nu putea să toarne tot Cuvântul în Moise, pentru că Moise era doar un profet.

Desigur, Cuvântul Domnului nu greșește niciodată și vine întotdeauna la profet, pentru că nicăieri în Biblie interpretarea adevărată a Cuvântului nu a venit la un teolog, ci doar la un profet. Cuvântul nu a venit niciodată la un fariseu sau la un saduceu, pentru că Dumnezeu nu a ridicat niciodată un profet din rândurile lor și nu o face nici în aceste zile din urmă.

Când s-a ridicat o adunare, primul lucru pe care au încercat să-l facă oamenii, a fost să se organizeze, dar când au făcut aceasta, au murit. Însă Dumnezeu a făcut totul cu un scop, iar noi vom încerca să explicăm aceasta cu ajutorul Lui. Observați cât de aproape este biserica, de sămânță, aproape că ajunge să arate ca Sămânța Însăși.

Sămânța care cade în pământ este sămânța originală, iar când vine afară, rodește o viață. Dar ce face viața dintr-o sămânță de grâu? Ea nu va produce imediat bobul de grâu, ci va trece prin câteva etape până să ajungă acolo. Aceea este viața din bob, dar este în stadiul de purtător. Așa s-a întâmplat și cu prima reformă, când Luther a ieșit din haosul întunericului, pentru că sămânța trebuise să cadă în pământ și să moară.

Adesea, oamenii îmbrățișează tot felul de filozofii și păreri. Oh, și eu am citit nu demult o carte despre Dumnezeul tăcut. În felul acesta, unii din acești filozofi moderni încearcă să te întoarcă de la Dumnezeu, iar dacă nu cunoști Cuvântul și Planul lui Dumnezeu, poți fi clătinat foarte ușor. Nu același lucru este când vezi Planul lui Dumnezeu, programul Lui și, prin credință, știi că El este Dumnezeul care Se identifică pe Sine Însuși, făcând exact ceea ce a făcut și în alte timpuri.

Acesta este motivul pentru care Moise nu a putut fi clintit de nimeni: el a vorbit față în față cu Dumnezeu, iar Dumnezeu i-a spus: „Eu, Cel care am fost cu Avraam și am făcut această promisiune, voi fi cu tine!” Cum ați putea opri un asemenea

om?

După cum a spus profetul Amos: „*Leul răcnește: cine nu se va speria? Domnul Dumnezeu vorbește: cine nu va proroci?*” (Amos 3.8). Cum ai putea sta liniștit când vezi cum se împlinesc toate lucrurile făgăduite de Dumnezeu pentru ceasul acesta și când vezi că aceea este calea Lui? Se va împlini tot ce a spus El. Noi vedem toate lucrurile tainice, dar aceasta este exact ceea ce a spus Dumnezeu că se va întâmpla.

Priviți cum vine mai întâi tulpina Agar, fiind urmată de spic, de pleavă și la urmă de Sămânță. Aș vrea să observați acești purtători ale Vieții.

Astfel, Viața care este în Sămânță trece mai întâi prin tulpină, dar tulpina nu seamănă deloc cu Sămânța originală. Așa a fost mesajul lui Luther. Tulpina aceea mică avea o mulțime de frunzulițe care au ieșit din Luther, în Zwingli, Calvin și mulți alții.

Observați cum merge în etapa următoare, pentru că natura urmează Cuvântul lui Dumnezeu. De exemplu soarele are parte de moarte, îngropare și înviere.

Apoi a venit polenul, mesajul lui Wesley. Acolo sunt o mulțime de boabe de polen, care seamănă cu Sămânța mai mult decât frunzele sau tulpina, pentru că mesajul lui Wesley este a doua etapă de creștere a Cuvântului lui Dumnezeu și a adus biserica la sfințire. Acela a fost mesajul lui. Bine.

După o vreme, polenul cade și viața intră în acele flori aducând la suprafață spicul. Vedeți? Înainte să apară bobul, vine pleava, coaja, care îl învelește. Dar orice fermier știe că partea care îl interesează se află de fapt sub acel înveliș: bobul de grâu. Aceasta este epoca pentecostală.

Orice teolog sau istoric știe cum s-au desfășurat toate aceste epoci ale Bisericii. Luați Cartea Apocalipsei, luați epocile bisericilor, și vedeți dacă nu este exact cum se desfășoară ele.

Din mesajul lui Wesley au ieșit sfinții pelerini, nazarinii și toate aceste biserici mici ale sfințeniei, care erau mult mai apropiate de Cuvânt decât cele ieșite prin reforma lui Luther. Dar vedeți, când biserica lui Luther, cei care erau simbolizați prin frunzulițe, s-au organizat, Duhul Sfânt i-a părăsit și a mers mai departe cu credincioșii adevărați care au intrat în sfințenie.

Apoi, când și bisericile sfințeniei s-au organizat, Duhul i-a părăsit și pe ei și a trecut în epoca pentecostală, pentru ca acum să ajungem din nou la bobul de grâu care este de un milion de ori mai asemănător bobului original pus în pământ, decât tulpina sau polenul. Dar dacă iei acel bob de grâu și îi dai la o parte învelișul, apoi îl pui sub un microscop, observi un punct foarte mic care este germenul de viață. Aceasta de aici, pleava, arată exact ca lucrul real, dar ea nu este lucrul real, ci este numai un pânțec, ca pânțelele Mariei.

Maria nu a fost Sămânța, ci doar o purtătoare a Ei, la fel ca celelalte femei. Totuși, din cauză că a fost chemată și aleasă de Dumnezeu Însuși, pentru acest scop, prietenii noștri catolici o consideră mama lui Dumnezeu, ceea ce este total greșit, pentru că Maria nu a fost nici mama lui Dumnezeu și nici Sămânța lui Dumnezeu.

Femeia produce oul, dar Dumnezeu produce viața. Hemoglobina, sângele, sămânța, este în bărbat.

De exemplu, orice pasăre poate să facă un ou în timpul primăverii, după ce își fac cuiburile, dar dacă femela nu a fost cu masculul, oul acela este mort și nu va face pui; se va strica, va putrezi chiar în cuib și va mirosi urât.

Exact aceasta este adesea problema și cu bisericile de astăzi: putrezesc chiar în

cuibarul numit metodist, baptist, pentecostal și așa mai departe. Dacă nu au contact cu Cuvântul Însuși, vor putrezii chiar în cuibul lor denominațional.

Și încă ceva! Unii dintre protestanți cred că Maria a fost cea care a produs oul. Dacă gândiți așa, priviți ce Îl faceți pe IahVeH Dumnezeu să facă, fiindcă oul nu poate fi eliberat fără o senzație.

Adevărul este că Dumnezeu a creat și oul și germenul de viață. El le-a creat pe amândouă în pântecele Mariei, de aceea, acel Om a fost Dumnezeu Însuși care S-a făcut trup și a locuit printre noi. El a fost Emanuel, nu doar un om deosebit sau un profet; El a fost și un Om deosebit și Profet, nu un învățător, un teolog. Oh, El a fost toate acestea, a fost totul în toți, dar mai presus de toate a fost Dumnezeu Însuși. Acesta este motivul pentru care Biblia spune că noi am fost salvați prin Sângele lui Dumnezeu. Dumnezeu Însuși, nu o a doua sau a treia persoană, ci Persoana, Dumnezeu Însuși, marele IahVeH a umbrit-o pe Maria și a creat în pântecele ei atât celula de viață cât și oul.

Evreii știu foarte bine cine este Acesta, cine este Mesia. Când am fost aici la Benton Harbor și a fost vindecat John Rhyne, care fusese orb timp de patruzeci de ani, acel rabin evreu mi-a zis:

„Tu nu poți să-L împarți pe Dumnezeu în trei părți și să-L oferi unui evreu!”

„Unii fac așa, dar noi nu-L împărțim pe Dumnezeu în trei,” am răspuns eu, după care l-am întrebat: „Crezi profeții?”

„Bineînțeles că cred profeții,” a zis el.

„Despre cine vorbea Isaia în capitolul 9.6, când a zis: „Un Copil ni s-a născut”?”

„Despre Mesia.”

„Și ce relație este între Mesia și Dumnezeu?”

„Mesia este Dumnezeu,” a răspuns el.

„Așa este. „...Îl vor numi: Minunat, Sfetic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.”

Aceasta scapă din vedere unitarienii și trinitarienii, dar cel mai bun loc este calea din mijloc, pentru că Dumnezeu nu poate fi propriul Său Tată, așa cum nici Isus nu poate fi propriul Său Tată. Mai mult, dacă faci din Dumnezeu și din Duhul Sfânt două Duhuri diferite, înseamnă că Isus este născut nelegitim, pentru că Biblia spune că Dumnezeu este Tatăl Lui, și tot ea spune că Duhul Sfânt este Tatăl Lui. Cine a fost Tatăl Lui, Dumnezeu sau Duhul Sfânt? Dacă Îl alegi pe unul dintre ei, vei rămâne de rușine. Înțelegeți?

Biblia spune că Tatăl lui Isus a fost Dumnezeu („Amin”), și tot Ea spune: *„Iar nașterea lui Isus Hristos a fost așa: Maria, mama Lui, era logodită cu Iosif; și, înainte ca să locuiască ei împreună, ea s-a aflat însărcinată de la Duhul Sfânt.”* (Matei 1.18). Cine este Tatăl Lui? Să citim puțin mai departe:

Vedeți, *„Iosif, bărbatul ei, era un om neprihănit și nu voia s-o facă de rușine înaintea lumii; de aceea și-a pus de gând s-o lase pe ascuns.*

Dar, pe când se gândea el la aceste lucruri, i s-a arătat în vis un înger al Domnului și i-a zis: „Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevasta ta, căci ce S-a zămislit în ea este de la... (Adunarea răspunde: Duhul Sfânt).” (v.19-20).

Eu am crezut că Tatăl Lui a fost Dumnezeu. Oh, teologilor, unde este logica voastră? Cuvântul spune că „*spre seară se va arăta lumina.*” (Zaharia 14.7).

Adevărata Sămânță a ieșit prin Maria, dar nu era sămânța ei. Ea a crezut făgăduința lui Dumnezeu și a spus: „*lată, roaba Domnului; facă-mi-se după cuvintele tale!*” (Luca 1.38). Cele trei femei au fost doar purtătoarele vieții, Maria fiind cea mai aproape de Sămânță.

Agar a primit o sămânță pe o cale pervertită. Din cauză că s-a îndoit, Sara a primit numai o sămânță firească venită la suprafață prin dorință firească, dar Maria a crezut și astfel a adus la suprafață Sămânța adevărată, Cuvântul făcut trup fără dorință firească.

Dar observați, Maria a purtat Sămânța în pântecul ei și era atât de aproape de Ea încât se părea că este chiar Sămânța. La fel sunt și penticostalii, pentru că Isus a spus în Matei 24.24: „*În zilele din urmă, cele două duhuri vor fi atât de apropiate, încât dacă ar fi posibil, i-ar înșela chiar pe cei aleși.*” Duhul penticostal este atât de aproape de Cel adevărat, încât dacă ar putea i-ar înșela și pe aleși.

Acestea nu sunt cuvintele mele, ci este ceea ce a spus El, și cred că într-o zi veți putea înțelege ceea ce încerc să vă spun acum.

Desigur, pleava seamănă mult mai mult cu Sămânța, decât tulpina sau polenul, dar cu toate acestea este tot un purtător al Seminței ca și celelalte. Astfel, luteranii s-au organizat – tulpina cu frunzulițe a murit; wesleyenii s-au organizat – polenul a murit; penticostalii s-au organizat – pleava a murit, iar acum vine Sămânța și nu mai este nimic altceva dincolo de Ea.

Dacă priviți în istorie, veți vedea că de câte ori s-a ridicat o mare mișcare, a sfârșit prin a se organiza. Astfel, fiecare trezire a durat cam trei ani, după care s-au organizat. Luteranii vor să fie mulți, multe frunze; metodiștii vor să fie și mai mulți,

mult polen, iar penticostalii, pleava, caută același lucru. O, Doamne, ai milă!

Dar fiți atenți! Sunt douăzeci de ani de când Se manifestă Isus Hristos printre noi, și nu s-a format nicio organizație, iar dacă o va face, va muri ca orice mișcare a ploii târzii și orice altceva. Acesta este timpul sfârșitului, al Seminței, și Ea nu va moșteni împreună cu pleava, așa cum nici Isaac nu a moștenit împreună cu Ismael.

Puteți vedea acum cât de aproape este ea? Suficient de aproape ca să înșele. Luther, paiul; Wesley, spicul; și Maria, pleava sau pânțele, Penticostalii. În niciuna dintre epoci, pleava nu a fost atât de aproape de Sămânța, ca în timpul acesta. Înțelegeți? Peste tot este vorba de biserică, feminin.

Observați ce a făcut ea la început, cum s-a îndoit de făgăduința originală a lui Dumnezeu. Nu Dumnezeu a fost Cel care Și-a luat Cuvântul înapoi. Dumnezeu nu-și ia Cuvântul înapoi, ci Îl confirmă. Dar Sara s-a îndoit și a spus: „Cum se poate?”

Aceasta este problema cu oamenii de astăzi, voi încercați să atingeți ceva ce nu cunoașteți. Cum credeți că veți reuși dacă nu știți ce faceți? Mergeți înainte ca orbii? Dacă încercați să vă urcați pe ceva ce nu cunoașteți, veți cădea, pentru că Biblia spune: „...când un orb călăuzește pe un alt orb, vor cădea amândoi în groapă.” (Matei 15.14).

Noi trăim în timpul Seminței. Pleava a ținut Sămânța, a fost suportul pentru Ea. A fost pusă acolo cu scopul s-o țină.

Priviți natura de-a lungul sezonului, de-a lungul zilei, și veți vedea că ea merge perfect, în pas cu Dumnezeu. Astfel, soarele timpuriu de primăvară încălzește bobul pus în pământ și îl ajută să se despice și să încolțească. Dar lumea trebuie să fie într-o anumită poziție ca să facă sămânța să răsară din noroi. Ea trebuie să vină în felul acesta și să iasă din... peste epoca întunecată.

Autorul cărții „Dumnezeul tăcut” scria printre altele: „...Toți acei creștini sărmani din epocile întunecoase, au murit martirizați în timp ce Dumnezeu stătea în cer ca și cum nu-L interesa ceea ce se petrecea.” Sărmanul orb! Dacă ochii lui ar fi deschiși să vadă! Nu știți că sămânța trebuie să cadă în pământ ca să moară și să putrezească înainte ca să aducă la suprafață o nouă viață?

Așa a fost pusă în pământ Biserica cincizecimii de către biserica catolică timpurie. Apoi a răsărit și a crescut în epocile lui Luther și Wesley, pentru ca în epoca penticostală să ia forma cea mai apropiată de Sămânță. Înțelegeți? („Amin”).

Dar acum trebuie să se ajungă din nou la slujba originală pe care a avut-o El, pentru că Ea este Mireasa. Ei sunt una. El a promis că acest lucru se va întâmpla în zilele din urmă și noi le vedem întâmplându-se, ca toate celelalte promisiuni, Maleahi 4, Luca 17.30 și multe alte Scripturi se împlinesc sub ochii noștri.

Oh, trebuie să mă opresc pentru că este târziu. Da. Încă un minut. Aș vrea foarte mult să iau aceasta. Observați Mireasa.

După cum am spus deja, în timpul acesta în care trăim, pântecelul, organizația penticostală, arată aproape la fel ca Sămânța. Dar știți că Apocalipsa 17 numește biserica romano-catolică, prima organizație, „curva cea mare”? Câți știți că acesta este adevărul? Câți știți că ea este mama curvelor? Ce este o femeie imorală? Biblia spune că această femeie este o biserică. Ce este o curvă? O femeie necredincioasă legământului căsătoriei. Ce este o prostituată? Același lucru.

Și ce a născut ea? Nu Cuvântul, ci organizația: metodiști, baptiști, penticostali și așa mai departe, care au luat obiceiurile și purtarea mamei lor. Orice femeie rău famată din California poate naște o fată fecioară. De aceea a venit primul Mesaj, dar când adevărul sfințirii a fost prezentat epocii lui Luther, ei nu au putut să-L ia. Când botezul Duhului Sfânt a fost prezentat metodiștilor, ei nu L-au putut primi, iar acum, când timpul Seminței a produs Cincizecimea, penticostalii nu pot primi mesajul din cauză că sunt o organizație. Dar biserica penticostală a fost un

purtător al Seminței, înțelegeți?

(Un frate vorbește în limbi).

.....

Amin. Îi mulțumim Domnului pentru simplitatea Cuvântului Său.

Vedeți, este suficient să privești creșterea grâului. Nu ai nevoie de nici o explicație teologică a acestui lucru, ci trebuie doar s-o privești. El este tot timpul chiar în jurul vostru.

Trebuie să mă opresc, pentru că am fost atenționat că timpul meu a trecut. Totuși, vreau să mai fac o singură remarcă, apoi voi pleca.

Puteți vedea că frunza, tulpina și pleava sunt doar purtătoarele Cuvântului? Fiecare dintre ele a avut câte o parte din Cuvânt: neprihănirea, sfințirea și reșezarea darurilor prin penticostali, dar când le-a trecut timpul, s-au uscat. Priviți cum au venit Ismael, Isaac și apoi Isus: primul a fost un pervertit, al doilea a fost original, iar aici vine Sămânța Însăși. Înțelegeți? Biserica a venit la fel și asemenea unei flori, bea, trage înăuntru și merge...

Aceasta nu înseamnă că luteranii de la început sunt pierduți. Cei care au respins sfințirea, sunt pierduți, cei care vor să țină la ceva... Vedeți, Israel a mâncat mană nouă în fiecare seară.

Acum, la sfârșitul timpului, uitați-vă la această pleavă, priviți înăuntrul ei, la bob. Taina completă a Vieții este pecetluită în interiorul plevei. Noi o vedem venind sus în Luther, o vedem venind afară în spic și o vedem în pai. Acum ea este în formă

de pleavă, pleava este epoca penticostală, dar adevărata taină este ascunsă înăuntru, în bob.

Amintiți-vă că în Apocalipsa scrie că toată taina Cărții este pecetluită cu șapte Peceți, pe care reformatorii nu au putut să le rupă. Dar ele au fost rupte în timpul nostru și astfel am văzut că primele patru Peceți se referă la cele patru trepte ale reformei, la cele patru stadii ale Făpturilor vii care s-au ridicat să înfrunte cele patru puteri ale lumii.

Ce a fost prima? Prima Făptură vie semăna cu un leu și a ieșit să înfrunte puterea romană. Acela a fost Cuvântul original, Leul din seminția lui Iuda, Hristos Însuși a ieșit să întâmpine epoca aceea. Vedeți, primul călăreț era îmbrăcat în alb, cu coroană pe cap și așa mai departe, dar avea un arc fără săgeți.

În continuare a ieșit a doua Făptură vie care semăna cu un vițel, a ieșit să întâmpine calul roșu. Vițelul este un animal de sacrificiu și îi simbolizează pe creștinii care au fost martirizați în timpul epocii întunecoase.

A treia Făptură vie s-a dus să-l înfrunte pe cel ce călărea pe calul morții, mormântului și iadului. Această Făptură vie avea fața ca a unui om. Câți știți? Luther, Wesley, Calvin, Knox, Finney, Moody. Vedeți?

Dar observați, ce a ieșit în timpul seriei? (Un frate spune: „Vulturul”). Un vultur, timpul profetic ce vine. În timpul vulturului va fi din nou Lumină, iar tu, Biserică a Dumnezeului celui viu, vei găsi cu siguranță calea spre slavă!

Mi-ar plăcea mult să pot veni într-o dimineață aici și să stăm toată ziua împreună în părtășie în jurul acestor lucruri. Credeți că nu-mi place de voi? Eu vă iubesc, fraților, și aș vrea să merg cu voi la fiecare organizație în parte... dar vedeți, nu pot face aceasta pentru că abia mai găsesc câte o ușă deschisă pentru mine.

Aceste organizații nu vor să lase lucrarea lui Dumnezeu înăuntru. Acesta este motivul pentru care le-am scris o scrisoare și le-am spus: „De zece ani am încercat să intru, dar voi cu botezul vostru nebun!”

Unul crede că trebuie să te botezi de trei ori cu fața înainte: o dată pentru Tatăl, o dată pentru Fiul și o dată pentru Duhul Sfânt, în timp ce altul spune: „Nu! Tu trebuie să te botezi de trei ori pe spate: o dată pentru Tatăl, o dată pentru Fiul și o dată pentru Duhul Sfânt.” Dar amândoi sunt greșiți!

Unul spune: „Noi suntem botezați în moartea Lui, iar când a murit, El a căzut cu fața înainte!” Altul zice: „Cine îngroapă un mort cu fața în jos? Voi îl îngropați pe spate.” Toate aceste lucruri lipsite de sens, îi separă pe oameni! Acestea vin de la Satan, nu de la Dumnezeu.

Dumnezeu nu este de partea niciuneia dintre ele, dar cheamă din amândouă: *„leșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi.”* (2Corinteni 6.17). Dumnezeu să vă binecuvânteze.

-Amin-